

David Daenemark

PERVERSNÍ TRANSFORMACE

No jistě, házejte si kamením na pana Cohna. Vždyť je to odporné. Zdivočelý plnovous, pejzy jak psí uši a k tomu ten nepřítomný pohled. Na nadávky nereaguje. Prochází kolem vás. No jen se na mě podívej, ty šmejde! Jo, já existuju a tenhle kámen taky! Blbej kámen se mu vyhne. Tak vydíš, ty pse, ani kámen se tě nechce dotknout!

„Hej, kluci, už toho bylo dost, teď ho pořádně seřežeme!“

A tak nás patnáct švarných mládenců mlátí tu jednu odpornou pokřiveninu lidství.

Když je vám míň, věci prožíváte trochu jinak. To si tahle sedíte na polorospadlé zídce a čekáte, až kolem projde holčina ze školy, která se vám tak líbí. Ona pořád nejde. Zapálíte si cigárko a čekáte dál s pocitem absolutního pána tvorstva. A skara, už jde! Rychle zahodit to blbý žváro...!

„Ahoj, Ráchel“

„Ahoj.“

Nečum do země, ty náno, strašně tě chci...

„...pozvat do kina!“

„Cože?“

„Že tě chci pozvat do kina.“

„Ne, promiň, já nemám čas!“

„Hele, Ráchel... to se ani nezeptáš kdy...?!“

„Ne promiň, nemám čas!“

Co si to sakra myslíš, že když máš hezký prsa a hnědý mandlový oči, že můžeš s člověkem takhle...

„Tak si trhni! Ty namyšlená fífleno!“

Jde dál a mlčí. Tak mě aspoň pošli do...

„Do prdele! Já jsem myslel, že mě máš ráda?!“

A sakra, ona se vrací...

„Poslouchej, já bych s tebou šla do kina strašně ráda, ale my se stěhujeme!“

„A kam jako?“

Aby mě nevylezli oči z důlků. A spoň zavři tu hubu, ty jelito, a zkus vypadat trochu důstojně.

„Rodiče říkali, že pojedeme na výlet. Já si ale myslím, že se někam budeme stěhovat.“

„Proč?“

„Ty nevíš, co se děje s židama všude kolem?!“

„Ty jsi židovka?!“

Ona už neřekne nic. A konec konců vy taky ne. Jen blbě čumíte a odcházíte pryč. Vždyť je to židovka!

Vždyť i ve škole nás učí, že s židama se nemáme ani bavit!

A teď jste tady. Židák leží na zemi a mlčí. Ani když do něj pořádně kopnete, tak nevydá hlásky.

HAJZLE! TY KRYSO! Někdo za vašimi zády volá: „Kopni ho pořádně, čeho se bojíš?!“ vysoký hlas jedné z přihlížejících dívků dodává: „Zaraž mu hlavu do chodníku!“ Tak aspoň cekni, ať si kámoši nemyslí, že to jenom dělám. Vždyť tě to musí bolet, vím co dělám, nedělám to poprvé!

„Kurva, kluci, von nedejchá! Kurva, vždyť von je mrtvej!“

Přihlížející se rozutečou. Nikdo nekřičí, nikdo nevřeští. Všichni utíkají, ale ne ze strachu před tím, co udělali, spíš proto, že je to tak snadnější. Policajti by vám stejně nic neudělali za zabití blbého židáka.

A když dospějete do věku rozumu, na věc dostanete zcela jiný pohled. Sedíte si poklidně v zakouřeném salónku a bavíte se se stejně obtloustými muži.

„To víte... jsou zvláštní. Nemůžeme ovšem upřít, že to lidé jsou, avšak lidé příliš odlišní a k tomu mnohdy zámožní. Když bychom neodstraňovali je, museli bychom odstraňovat naše soukmenovce. To je nutné. To je politika! To je obchod! A pokud chcete, aby obchod fungoval, musíte nejprve vytvořit poptávku. A poptávka je obrovská. Spousta lidí dnes rychle zbohatlo a tací chtějí i honosné byty. No ale kde takové luxusní byty vzít? Na výstavbu nových domů, pro ty, co jim dlužíme, ještě nemáme. No... někde to být musí, že?! A když jsme u těch bytů... i chudší příbytky najdou své uplatnění. Ve volbách jsme slibovali

našim voličům lepší životní podmínky. Vlastně jsme s nimi uzavřeli obchod- Vol nás a my ti sneseme modré z nebe. A díky takovým to krokům, může dnes i bezdomovec složit hlavu po bývalou židovskou střechou... tedy pokud nás volil.

Ale nejde jenom o byty, či jiné hmotné předměty. Jde také o lidi samotné. Oni sami mohou být platidlem, nejlepší směnnou pohledávkou. Za chvíli budeme mít nejenom jeden Frank, Libru, Dolar či jednu Marku, ale budeme mít také jednoho Žida, ein Jude, Jew nebo Juif. To bude mezinárodně uznávaná valuta, pánové.

Tohle je jenom další pogrom a těch už v historii bylo...a ještě jich bude! My na tom akorát trošku těžíme, protože všechno je o obchodu, o penězích! Za život se totiž musí patřičně zaplatit!“

DAVID DAENEMARK
Gymnázium Zikmunda Wintra Rakovník